

Sygn. akt IV CSK 622/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Monika Koba

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko S. S.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 lipca 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił częściowo wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 14 lipca 2016 r. w ten sposób, że zobowiązał pozwanego S. S. do opublikowania na swój koszt w terminie dwóch miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia w jednym wydaniu magazynu S. oraz w terminie siedmiu dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia na okres siedmiu dni na stronie internetowej [www.\[...\].pl.](http://www.[...].pl.), w ramie wielkości $\frac{1}{4}$ ekranu standardową wielkością czcionki na białym tle oświadczenia następującej treści: „S. S. przeprasza Pana M. K. za naruszenie jego dóbr osobistych poprzez publiczne pomówienie go o to, że został usunięty z poprzedniego koła łowieckiego za kłusownictwo, co godziło w jego cześć, godność osobistą i dobre imię w kręgach myśliwskich, w tym w szczególności wśród kolegów z Koła Łowieckiego nr [...] w S., obecnie w S.”, i nakazał pozwanemu zapłatę w imieniu powoda M. K. kwoty 3.000 zł na rzecz Zespołu Szkół w S. w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia i oddalił apelację w pozostałej części. W motywach rozstrzygnięcia wskazał, że zachodziły podstawy do przyjęcia odpowiedzialności pozwanego za naruszenie dóbr osobistych powoda w związku z wypowiedzią pozwanego na Walnym Zgromadzeniu Członków Koła nr [...] w S. dotyczącą tego, że powód został wyrzucony z poprzedniego Koła Łowieckiego za kłusownictwo oraz za nazwanie powoda kłusownikiem podczas wymiany zdań na korytarzu sądowym.

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez pozwanego. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał, że jest ona oczywiście uzasadniona, ponieważ Sąd Apelacyjny nie dokonał wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Podniósł, że Sąd Apelacyjny swoje rozstrzygnięcie oparł na dowodach zgromadzonych w toku przewodu przed Sądem Okręgowym - dość obszernego i bogatego - usankcjonował jako właściwe stanowisko Sądu Okręgowego co do braku naruszenia dóbr osobistych powoda co do szeregu zdarzeń, jednakże poczynił odmienne ustalenia faktyczne co do domniemanego naruszenia dóbr osobistych powoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej *prima facie*, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności orzeczenia z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami albo jego wydania w wyniku oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa. Natomiast skarżący przedstawiając, jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej „oczywiste naruszenie prawa” powinien wykazać kwalifikowany charakter tego naruszenia. (por. m. in.: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100 i z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Skonfrontowanie zaskarżonego orzeczenia z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, by spełniona została, wyżej zdefiniowana, przesłanka oczywistej zasadności skargi.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że w przyjętym w kodeksie postępowania cywilnego systemie apelacji pełnej postępowanie apelacyjne ma charakter rozpoznawczy, sąd drugiej instancji orzeka na podstawie materiału

zebranego w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym. Sąd drugiej instancji ma obowiązki i uprawnienia sądu merytorycznego, który może dokonać innej oceny prawnej ustalonego przez sąd pierwszej instancji stanu faktycznego, odmiennej oceny dowodów i innych ustaleń faktycznych, a także uzupełnić ustalenia sądu pierwszej instancji.

Skarżący nie uwzględnił, że w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia, a podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Pozwany błędnie postrzegając kognicję Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym, kwestionuje dokonaną przez Sąd Apelacyjny ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w podstawach skargi wprost odwołuje się do 233 § 1 k.p.c. Istota zarzutów skargi, z którymi skarżący wiąże jej oczywistą zasadność, polega na zakwestionowaniu poczynionych przez Sąd Apelacyjny ustaleń faktycznych, a zatem dotyka materii uchylającej się spod kontroli kasacyjnej.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu.